

ת"פ 22211/06/15 - מדינת ישראל נגד גיל שטיינמץ

בית משפט השלום בראשון לציון

23 ינואר 2017

ת"פ 22211-06-15 מדינת ישראל נ' שטיינמץ(עציר)
מ"ת 22230-06-15

מספר פל"א 2268852015

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם גיל שטיינמץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית מרום

הנאשם וב"כ עו"ד עופר קופרמן

גזר דין

הנאשם שבפניי הודה, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, והורשע על פי הודייתו בעבירות של: החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים");

אספקת סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 +19א לפקודת הסמים (בשני אישומים).

על פי עובדות **האישום הראשון**, בתאריך 26.5.15, בשעה 16:40 או בסמוך לכך, במהלך חיפוש כדין בבית הנאשם ברחוב גרינבוים 5 בראשון לציון (להלן: "הבית") נתפסו סמים מסוכנים כדלקמן:

על שולחן השיש במטבח - סם מסוכן מסוג 5F-AMB במשקל של 153.87 גרם נטו.

מתחת לבלטה במטבח - שתי שקיות המכילות סם מסוכן מסוג קוקאין, האחת במשקל של 0.5 גרם נטו והשנייה במשקל של 0.54 גרם נטו.

עמוד 1

בנסיבות הללו, נתפסו ברשות הנאשם כספים כדלקמן:

בחיפוש בבית כסף מזומן בסך 840 ₪.

בכיס מכנסיו כסף מזומן בסך 10,000 ₪.

בחיפוש ברכבו, מסוג מזדה ל.ז. 7126054 כסף מזומן בסך 5,820 ₪.

על פי עובדות **האישום השני**, עובר לאישום הראשון, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע אחר לבית הנאשם, שם סיפק לו הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.7 גרם לערך, אותו צרכו יחדיו.

על פי עובדות **האישום השלישי**, כשבועיים עובר לאישום הראשון, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם לביתו של אחר במושב בית עוזיהו, שם סיפק לו הנאשם, ללא תמורה, פרח של גראס, אותו עישנו יחדיו.

בהתאם להסדר הדיוני שגובש בין הצדדים, הנאשם הודה, הורשע על פי הודייתו ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן טרם הטיעונים לעונש.

בין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית, למעט הסכמות בדבר השתת ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וחילוט הכספים שנתפסו ברכבו ובביתו של הנאשם, בסך 6,660 ש"ח.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 4.12.16 עולה כי הנאשם בן 32, רווק המתגורר עם בת-זוגו בחולון. בבעלותו של הנאשם קליניקה לאסתטיקת שיניים ובמקביל הוא עובד כיום גם כיועץ ניהולי ושיווקי בתחום זה. הנאשם מכור לסמים ומטופל בתחנה לטיפול בנפגעי סמים באשדוד מחדש יולי 2015, מאובחן כסובל מתסמונת טורט, OCD והפרעות קשב.

מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את הרקע האישי, המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן להורים גרושים שהתגרשו בהיותו בן 9. ממידע המצוי בשירות המבחן עולה כי הדינמיקה בבית היתה בעייתית ומורכבת וכי האב התנהג באופן אלים ומאיים כלפי בני המשפחה.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, גויס לצה"ל, השלים שירות צבאי מלא ובהמשך שנת שירות בקבע. לאחר שחרורו מהצבא החל לעבוד כסוכן מכירות של מוצרי קוסמטיקה ובהמשך התנסה בניהול עסקים קטנים.

בשירות המבחן תיאר הנאשם כי החל שימוש בסם מסוג קוקאין לפני כשנתיים עת ניהל קשר זוגי דרכו נחשף לבילויים ליליים ולשימוש אינטנסיבי בסמים, לרבות בסם מסוג "ניס גאי". הנאשם תיאר התמכרות לחיי לילה ולחיים ראוותניים,

ירידה בתפקודו התעסוקתי והסתרת השימוש בסמים ממשפחתו. לדבריו, ניסה להפסיק את השימוש בסמים בכוחות עצמו אך ללא הצלחה.

עם שחרורו בתנאים בתיק הנוכחי הועמד הנאשם בפיקוח מעצר, במסגרתו הופנה לתחנה לטיפול בנפגעי סמים באשדוד שם מטופל עד היום.

מדיווח של המטפלת הפרטנית של הנאשם עולה כי בתחילה השתלב הנאשם בטיפול במסגרת מרכז יום גברים שהינה מסגרת טיפול קבוצתי אינטנסיבית של חמישה ימים בשבוע משך 9 חודשים. הנאשם התמיד להגיע למפגשים, עמד בכללי המרכז וסיים טיפול מלא במרכז היום בחודש יולי 2016. מאז תחילת הטיפול מוסר הנאשם בדיקות שתן המעידות על ניקיון מסמים.

בעת הזו מגיע הנאשם לשיחות פרטניות ומוסר דגימות לאיתור שרידי סם. במקביל נמצא הנאשם בקשר רציף עם רכזת התעסוקה, נמצא בהליך של שיקום תעסוקתי וחוזר בהדרגה לעבוד כעצמאי בעסק המשפחתי.

להערכת המטפלת, הנאשם נתרם מהטיפול ופועל לשינוי. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם חווה את הטיפול כאבן דרך משמעותית בהליך שיקומו.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום המתוקן, בשירות המבחן קיבל הנאשם אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה ואכזבה מהתנהגותו. הנאשם הסביר כי בשלב בו התמכרותו לסמים החמירה הוא רכש כמויות גדולות של סמים לשימוש עצמי וכן סיפק את הסם למכריו. הנאשם שלל רווח כספי מאספקת הסם.

בבואו לגבש הערכת סיכון בעניינו של הנאשם מונה שירות המבחן את גורמי הסיכון, ובהם, הרקע המשפחתי המורכב, מאפייני אישיותו והתמכרותו לסמים ברקע למעורבותו בפלילים.

לצד זאת, מציין שירות המבחן קיומם של גורמים מפחיתי סיכון במצבו של הנאשם, ובהם, העובדה כי עומד לדין לראשונה בחייו כשניכרת השפעתם המרתיעה של ההליכים כנגדו, היותו בעל שאיפות וכישורים אישיים להשתלב בהצלחה בשוק העבודה והשתלבותו המוצלחת בטיפול בתחום התמכרותו מזה שנה וחמישה חודשים.

במכלול השיקולים, מעריך שירות המבחן כי לאור הליך השיקום הממושך בו מצוי הנאשם, קיים סיכון נמוך-בינוני לחזרה לשימוש בסמים ולמעורבות פלילית בתחום הסמים.

מכל האמור, ובשים לב להיותו של הנאשם בעיצומו של הליך שיקום משמעותי והחשיבות שיש בשילובו התעסוקתי מחדש, כחלק מהליך השיקום ממליץ שירות המבחן להימנע מענישה קונקרטיה בדמות מאסר אשר יפגע באופן ישיר במאמצי שיקומו של הנאשם ויגרום לרגרסיה במצבו. משכך, בא שירות המבחן בהמלצה לענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי ולענישה קונקרטיה וחינוכית בדמות צו של"צ בהיקף 300 שעות והכל לצד העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו יפקח שירות המבחן אחר המשך תהליך שיקומו של הנאשם במסגרת התחנה לטיפול בנפגעי סמים באשדוד.

ראיות לעונש

במסגרת שלב הראיות לעונש העידה אמו של הנאשם, גב' רונית שטיינמץ.

גב' שטיינמץ מסרה כי מעצרו של הנאשם והגילוי אודות התמכרותו לסמים היכו אותה ואת המשפחה בהלם ותדהמה. לדבריה, בנה הנאשם צעד במסלול חיים נורמטיבי לאורך השנים, סיים 12 שנות לימוד, היה ספורטאי מציין, שירת שירות צבאי מלא ופתח עסק עצמאי מצליח. בדיעבד הסתבר לה כי מערכת יחסים זוגית שניהל בנה הביאה לתקופה משברית בחייו במהלכה נחשף לעולם הסמים, עולם שלא היה מוכר לה ולמשפחתה קודם לכן. בעקבות כך חל שינוי לרעה בהתנהלותו של הנאשם ובקשר שלה עימו.

גב' שטיינמץ העידה כי הטיפול האינטנסיבי שעבר הנאשם במרכז היום הביא לשינוי חיובי משמעותי במישורי חייו השונים, באופן שכיום חזר הנאשם לעסוק בספורט באופן אינטנסיבי, עובד ומנהל את העסק המשפחתי ומצוי במערכת יחסים זוגית יציבה ומטיבה.

טיעוני המאשימה

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים לצד ענישה נלווית.

בטיעוניה הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת מעשיו של הנאשם, תוך שפירטה כי מדובר במי אשר החזיק בדירת מגוריו סם מסוכן מסוג קוקאין, המוגדר כסם קשה, במשקל 1.04 גרם נטו, וסם מסוכן מסוג 5F-AMB, סם סינטטי המכונה סם פיצוציות, במשקל של 153.87 גרם נטו. אשר לסם הפיצוציות בו החזיק הנאשם, הפנתה לקביעת בית המשפט העליון לפיה הסם מסוג 5F-AMB אמנם אינו מסוכן כסמים קשים מסוג הרואין וקוקאין, אך יחד עם זאת הוא ניחן במאפיינים שונים בגינם מסוכנותו עולה על מסוכנותם של סמים מסוג חשיש ומריחואנה.

עוד הדגישה המאשימה בטיעוניה את העובדה כי הנאשם סיפק סמים מסוגים שונים לאחרים, פעם אחת סיפק סם מסוג קוקאין ובפעם אחרת סיפק פרח של גראס כאשר בשני המקרים צרך הנאשם את הסם יחד עם האחרים להם סיפק אותו.

כל אלה מהווים לשיטתה, אינדיקציה למעורבותו העמוקה של הנאשם בעסקי ובעולם הסמים, ומעידים כי הנאשם שימש חוליה בשרשרת הפצת הסמים.

בטיעוניה הצביעה המאשימה על החומרה הרבה שיש בעבירות סמים אלו ועל הפגיעה הקשה של העבירות הללו בציבור. עמדה על הערכים החברתיים המוגנים, ובהם ההגנה על החברה מפני נגע הסמים, וטענה כי בענייננו מדובר בפגיעה משמעותית.

ב"כ המאשימה טענה כי בשים לב לחומרת העבירות בנסיבות ביצוען ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום הראשון נע בין 10 ל-25 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום השני- אספקת סם מסוג קוקאין נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום השלישי- אספקת סם מסוג קנאביס- נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה המאשימה לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא. יחד עם זאת, טענה כי לא ניתן להתעלם מהעובדה כי כעולה מהתסקיר תלויים ועומדים כנגדו תיקי מב"ד נוספים בעבירות דומות.

בטיעוניה התייחסה המאשימה לממצאי התסקיר בעניינו של הנאשם ובעיקרם לעובדה כי הוא מצוי בעיצומו של הליך טיפולי משמעותי, במסגרתו מטופל במסגרת התחנה לטיפול בנפגעי סמים, שומר על ניקיון מסמים ומתמיד במעקב וטיפול.

ב"כ המאשימה הסכימה כי יש לזקוף זאת לזכות הנאשם בגזירת דינו, ומשכך הסכימה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם על הרף התחתון של מתחמי הענישה להם טענה.

מכל האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש כולל של 12 חודשי מאסר בפועל ולצידם מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס כספי משמעותי.

בנוסף ובהתאם להסכמת הצדדים, עתרה לחילוט כספים שנתפסו ברכבו ובדירתו של הנאשם בסך כולל של 6,660 ₪.

ב"כ המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה לתמיכה במתחמים להם טענה ובעתירתה העונשית.

טיעוני ההגנה

במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, הגישה ההגנה לבית המשפט אסופת תעודות ומכתבים הנוגעים לתפקודו החיובי של הנאשם והתמדתו במהלך הטיפול שעבר במרכז היום לגמילה מסמים (טל/1).

בטיעוניה עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בעניינו של הנאשם בענישה שיקומית צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי לצד צו של"צ והעמדת הנאשם במבחן.

בראשית טיעוניה לעונש ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את הפסיקה אותה הגישה המאשימה, בתמיכה לעתירתה העונשית, מעניינו של הנאשם שבפנינו.

לטענת ההגנה, בהבדל מעניינו של הנאשם דכאן, עניינם של כל פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה במי אשר סחרו בכמויות גדולות מאוד של סמים, נאשמים בעלי עבר פלילי, אשר חלקם ריצו בעבר עונשי מאסר בפועל, ונעדרי כל

אופק שיקומי. עניינו של הנאשם כאן שונה תכלית השינוי מעניינם של אותם נאשמים הן מבחינת טיב המעשים והן מבחינת טיב העושה. בנסיבות הללו, טענה ההגנה, לא ניתן לגזור גזירה שווה מפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה לענייננו, ואין בהם אף לא אמת מידה לעונש הראוי לנאשם במקרה דנן.

ב"כ הנאשם טען כי מבלי להקל ראש בחומרת העבירות הנוגעות לאספקת סם, הרי שמדובר בנאשם אשר צרך את הסמים אותם סיפק יחד עם האחרים להם סיפק את הסם, כחלק מאינטראקציה חברתית המוכרת בשם "אחוות משתמשים", הא ותו לא. בהקשר זה הדגיש כי מאחורי מעשיו של הנאשם לא עמדה כל כוונה מסחרית, כי אם התנהלות חברתית נפוצה ומקובלת בין צרכני הסמים.

אשר לסם שנתפס בדירה, טען ב"כ הנאשם כי הסם, 5F-AMB, הינו סם חדש אשר התווסף לפקודת הסמים אך לפני כשנה. לפני כן הוא הוגדר "רק" כחומר מסוכן לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים. בנסיבות הללו, אין מקום להחמיר בענישה עם מי שמבצע עבירות בסם מסוג זה, ובוודאי שאין להחמיר בענישתם באופן חד ודרסטי אלא בהדרגה.

ב"כ הנאשם הפנה את הזרקור בטיעונו לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם.

בעניין זה הפנה לממצאי התסקיר בנוגע לרקע המשפחתי של הנאשם, כן הפנה לתסמונת הטורט ממנה סובל הנאשם, לתסמיניה החיצוניים ולהשלכותיה הקשות והמורכבות על דימויו העצמי של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, לבעיות הקשב וריכוז מהן סובל הנאשם ולהפרעה מסוג OCD.

ב"כ הנאשם ייחד חלק נרחב מטיעונו להליך הטיפולי המוצלח שעבר ועובר הנאשם. בנסיבות הללו ביקש ליתן מעמד בכורה לשיקול השיקום בעניינו של הנאשם, תוך שהפנה לממצאי התסקיר בעניינו המלמדים על הצלחת השיקום ועל התמדתה של הצלחה זו. בטיעונו הצביע הסיניגור לא רק על שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם הגורמים הטיפוליים בתחנה לטיפול בנפגעי סמים, אלא גם על ניקיונו מסמים משך תקופה ארוכה (מזה כשנה וחמישה חודשים), על השינוי שחל בהרגלי חייו ועל הירתמותו לחזרה למסגרת תעסוקתית, והכל תוך שהפנה לאסופת תעודות ומכתבים (טל/1) המעידים על כבדת הדרך הארוכה שעבר הנאשם.

לדבריו, ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח, כעתירת המאשימה, בנסיבות אלה, יהיה הרסני לכל המאמץ שהושקע על ידי הנאשם, על ידי משפחתו התומכת ועל ידי גורמי הטיפול בגמילה מסמים, לייצוב מצבו האישי והתעסוקתי וניתוקו ממעגל השימוש בסם.

ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם כבן 32, נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא. בהקשר זה פירט כי חרף האמור בתסקיר שירות המבחן אודות התיקים הפתוחים התלויים ועומדים כנגדו, הרי שמדובר בתיק אחד בלבד משנת 2013, שעניינו החזקת סם לשימוש עצמי בתקופה בה סבל הנאשם מהתמכרות לסמים. לדבריו, הנאשם לא ריצה עונש מאסר מעולם, ומעצרו הממושך בן החודשיים בגין מעורבותו בביצוע העבירות נשוא כתב האישום, לראשונה בחייו, היווה עבורו ועבור משפחתו חוויה טראומטית וככזה בלם למסלול הידרדרות והמשך התנהלות עבריינית.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, טען ב"כ הנאשם כי הפסיקה מלמדת על ענישה נמוכה מהענישה לה עותרת המאשימה.

ב"כ הנאשם הציג אסופת פסיקה מטעמו, שעניינה עבירות דומות ובהתבסס עליה טען כי בכל הנוגע לאישומים הראשון והשלישי, מתחם העונש ההולם לכל אחד מן האישומים נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אשר לאישום השני שעניינו אספקת סם מסוג קוקאין, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

כך או כך טען בא כוח הנאשם כי עניינו של הנאשם שבפנינו מצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום.

מכל האמור, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי וצו של"צ לצד העמדת הנאשם בצו מבחן כהמלצת שירות המבחן.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו. הדגיש את הטראומה וההלם שנגרמו לו ולמשפחתו בעטיו של מעצרו וההליך המשפטי כנגדו. הנאשם טען כי עצם ניהול ההליך המשפטי כנגדו המחיש לו את חומרת מצבו באופן שעצר את הליך ההידרדרות בו היה מצוי וסייע בשיקומו.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות הסם הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה מסכנים לרבות ביצוע עבירות נלוות אשר מבוצעות לעתים כדי לממן את צריכת הסמים, בהיות העיסוק בסם מחולל פשיעה עיקרי.

מדובר בצורך להגן, מן הצד האחד, על בריאות גופו ונפשו של ציבור המשתמשים בסמים, ומן הצד השני, עולה הצורך להגן על החברה מפני הנזקים הנגרמים לה, עקב עבירות המתבצעות ע"י עבריינים על רקע השימוש בסמים.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט עליון מפי כבוד השופט הנדל בע"פ 972/11 בעניין **מדינת ישראל נ' יונה**:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלה מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".

בתי המשפט שבו ועמדו על חשיבות המאבק בעבירות הסמים קלים וקשים כאחד, באמצעות השתתפות עונשים חמורים. יפים לעניין זה דברים שנאמרו בע"פ 4484/05 **גונן שגב נ' מד"י** (לא פורסם) (8.8.06):

"נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שעניינן המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדיון, גבוה יותר".

אשר לענישה המחמירה שיש לנקוט בעבירות סמים "חדשים", קבע בית המשפט העליון בע"פ 2915/15 **ותד ואח' נ' מד"י** (2.11.15) להלן: **"ענין ותד"**, כדלקמן:

"במקרים מסוימים כניסתו של סם חדש לזירה דורשת תגובה של ענישה הולמת לנוכח "תרומתו" להרחבת היקף השימוש בסמים".

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית.

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם החזיק בביתו סמים בכמות שלא לצריכה עצמית, סם סינטטי מסוג 5F-AMB במשקל של 153.87 גרם נטו וסם מסוג קוקאין במשקל של כ- 1.04 גרם נטו.

אשר לסם מסוג קוקאין, מדובר בסם המוגדר סם קשה, והמגמה הברורה בפסיקה מלמדת גישה עונשית מחמירה למבצעי עבירות בסם מסוג זה.

הסם מסוג 5F-AMB הינו סם ממשפחת הקנבינואידים הסינטטיים המכונים "סמי פיצוציות". מדובר בסם מסוכן "חדש" אשר טרם כניסתו לפקודת הסמים ביום 7.8.14, נחשב כחומר מסוכן אשר בא בגדרי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים.

אשר למסוכנות הנשקפת מהשימוש בסם זה ומיקומו במדרג הסמים המסוכנים, יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בעניין **ותד**:

"הסם אמנם איננו מסוכן בעוצמה המיוחסת לסמים קשים, כגון הירואין, אך בד בבד הוא ניחן במאפיינים שונים שבגינם מסוכנותו עולה על זו של סמים שנחשבים קשים פחות, כגון חשיש או מריחואנה".

באשר לחומרה שיש לנקוט בעבירות סמים "חדשים" אפנה, בשנית, לעניין **ותד**, שם קבע בית המשפט העליון כי: **"במקרים מסוימים כניסתו של סם חדש לזירה דורשת תגובה של ענישה הולמת לנוכח "תרומתו" להרחבת היקף השימוש בסמים".**

מילים אחרות, ענישה ראויה, מחמירה והולמת כתגובת נגד "לסם חדש" לא זו בלבד שאינה פסולה, אלא יש לראותה במובנים רבים, הולמת וראויה. זאת בין היתר נוכח השפעותיו המסוכנות של החומר מסוג 5F-AMB, דרך הכנתו, הנעשית לרוב בתנאים פירטיים ולא נאותים, ונפיצותו.

בנוסף, בשתי הזדמנויות שונות סיפק הנאשם לאחרים סמים מסוגים שונים. בהזדמנות אחת סיפק הנאשם לאחר קוקאין במשקל 0.7 גרם, ובהזדמנות אחרת סיפק הנאשם לאחר פרח של גראס. את הסמים שסיפק הנאשם לאחרים צרכו הנאשם והאחרים יחדיו.

הנאשם, שהחזיק בסמים מסוגים שונים, סיפק אותם לאחרים הן בביתו והן מחוצה לו. בחינת מכלול נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה ממשית ומוחשית. אמנם אין המדובר בעבירות ברף החומרה הגבוהה האפשרי, בהתחשב בכמויות הסם הקטנות יחסית אותן סיפק הנאשם לאחרים, בעובדה כי הסם סופק ללא תמורה לחבריו של הנאשם, ובעובדה כי לאחר אספקת הסם צרכו האחרים והנאשם את הסם בצוותא בבחינת "אחוות משתמשים".

יחד עם זאת, הנאשם ביצע את העבירות על רקע התמכרותו לסמים ומתוך רצון להפיק רווחים משניים בדמות מעמד ותחושת כוח בקרב סביבתו, ובצירוף העובדה כי החזיק סמים מסוגים שונים בכמות שאינה לצריכה עצמית, הרי שבמעשיו של הנאשם נשקף דפוס פעולה עברייני ומעורבות עמוקה בעולם הסם.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים, שהפך לרעה חולה ונפוצה במחוזותינו ובהשפעותיו השליליות על החברה. עם זאת, מתחמי הענישה העולים מן הפסיקה והעונשים שנגזרים בגדרם נעים במנעד רחב, כאשר משתנים הם בהתאם לנסיבותיו של מקרה ומקרה, לרבות סוג העבירות בסם - החזקה, סחר, גידול וכו', בשים לב, בין היתר, לסוג ולכמות הסם, וכמובן בשים לב לנתוני העושה.

במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סמים מסוכנים מסוג 5F-AMB וקוקאין בכמות שלא לצריכה עצמית.

ייאמר כי קשה עד מאוד לאתר פסיקה הנוגעת להחזקת סם מסוכן מסוג 5F-AMB בכמות אותה החזיק הנאשם שבפניו, לאור העובדה כי מדובר בסם מסוכן חדש אשר התווסף לפקודת הסמים לפני כשנתיים והפסיקה שעניינה חומר ספציפי זה הינה מצומצמת ביותר.

מכל מקום, מדיניות הענישה הנהוגת לגבי סמים סינטטיים וסם מסוג קוקאין נלמדת מפסקי הדין הבאים:

1. ע"פ 4915/15 **ותד ואח' נ' מדינת ישראל** (2.11.15): בענין וותד אישר בית המשפט העליון אישר עונשים הנעים בין 24 ל- 28 חודשי מאסר בגין עבירות סמים מסוג 5F-AMB. יצוין כי במקרה זה דובר על סם במשקל כ- 15 ק"ג בצורתו הצמחית ובשווי אלפי שקלים. זאת ביחס משוער של 20 גרם חומר פעיל לכל ק"ג של החומר הצמחי, ובסך הכל כ- 300 גרם של החומר הפעיל של הסם. לנאשמים יוחסו עבירות של קשירת קשר לפשע לצד החזקת סם שלא לצריכה עצמית ו/או תיווך בסם ו/או עסקה אחרת בסם. העונשים שנגזרו על

כל אחד מהנאשמים התחשבו הן במדרג חומרת המעשים של כל אחד מהנאשמים, והן בהתחשב במבחן העושה שעניינו נסיבותיו האישיות כל אחד מהנאשמים ועברו הפלילי.

2. ת"פ 5863-08-15 מד"י נ' בוריס חנקין: ביהמ"ש השית על נאשם שהורשע בביצוע שלוש עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, במסגרת "הסדר סגור" לעונש, 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עוד באותו גזר דין הושתו על פטר סובולב 25 חודשי מאסר בפועל בגין צירוף של ארבעה תיקים שונים הכוללים 2 עבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן וסחר בסם מסוכן. בכל אחד מהאישומים דובר בשקיות בודדות של סם סינטטי.

3. ת"פ 4097-09-15 מדינת ישראל נ' חיימוב: ביהמ"ש השית על הנאשם, שהורשע במסגרת "הסדר סגור" לעונש, 10 חודשי מאסר בפועל, וזאת בגין סחר ב-2 שקיות של סם סינטטי. הנאשם היה בחור צעיר שלחובתו עבר פלילי שלא ממין העניין.

4. ת"פ 37825-02-16 מדינת ישראל נ' קרבצ'נקו (29.2.16): ביהמ"ש השית על הנאשמים 11 חודשי מאסר בגין 2 עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכמות של למעלה מ-100 שקיות סם סינטטי וכן עבירה אחת של צריכה עצמית. בגזר דין זה ציין בית המשפט כי מצא לנכון להקל בעונשה של הנאשמת, נוכח קבלה חלקית של טענת הגנה מן הצדק.

5. ת"פ 875-10-15 מדינת ישראל נ' פנחס ליבוביץ: ביהמ"ש השית על הנאשם במסגרת "הסדר סגור" לעונש, 8 חודשי מאסר בפועל בגין החזקה של 57 שקיות סם סינטטי שלא לצריכה עצמית.

6. ת"פ 37002-02-16 מדינת ישראל נ' טרטיאקוב: ביהמ"ש השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בגין החזקה של 14 שקיות סם סינטטי, שלא לצריכה עצמית.

7. עפ"ג (מחוזי חיפה) 4757-09-12 דהן נ' מדינת ישראל (21.3.13): נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לשימוש עצמי. ברכבו של הנאשם נמצא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-3 גרם נטו, מחולק לשש אריזות. נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

8. ת"פ (רמלה) 28812-01-11 מדינת ישראל נ' חגאג (08.3.11): הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי. בחיפוש שנערך בגופו של הנאשם, נתפס סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 1.35 גרם, מחולק לשתי יחידות. הנאשם נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

9. ת"פ (פתח תקווה) 7568-04-14 מד"י נ' אבו דחל ואח' (4.9.14): נאשם 1 הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. הנאשמים נסעו ברכב כאשר נאשם 1 היה הנהג. שוטר שנסע ברכב משטרתי מוסווה מאחורי הרכב, הבחין בשקית שהושלכה מחלון הנהג ברכב ונפלה לצד גדר הפרדה שמשמאל לרכב. השקית הכילה סם מסוכן מסוג קוקאין, שהיה מחולק לעשר מנות במשקל נטו של 1.752 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-15 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום הראשון בנסיבות ביצועה, קרי החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, מסוג 5F-AMB ומסוג קוקאין, נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הספקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.7 גרם.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו נלמדת מפסקי הדין הבאים:

1. ע"פ (מחוזי מרכז) 2800-02-09 **אירמייאב נ' מד"י** (26.5.09): הנאשם הורשע על פי הודאתו בבית משפט קמא בעבירה של הספקת סם מסוכן. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם סיפק לבן דודו, אסיר המרצה עונש מאסר ממושך, במסדרון ביהמ"ש, קופסת סיגריות ובה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.3243 גרם וכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.8022 גרם. בית המשפט השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

2. ת"פ (תל אביב) 2415-12-13 **מד"י נ' עלי** (7.10.13): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הספקת סם מסוכן. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם סיפק לאחר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

3. ת"פ (רמלה) 13792-06-10 **מד"י נ' אבו כשכ** (25.7.10): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הספקת סם מסוכן. הנאשם בעל עבר פלילי. הנאשם ניגש אל קונה שהגיעה אל מתחם משפחת שעבן בפרדס שניר בלוד, המצוי בקרבת מתחם משפחת אבו קישק, ומסר לה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.6349 גרם. בית המשפט השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה נושא האישום השני בנסיבות ביצועה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

במסגרת האישום השלישי, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הספקת סם מסוכן מסוג גראס.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו נלמדת מפסקי הדין הבאים:

1. ת"פ (רמלה) 44601-05-14 **מד"י נ' הלוי** (28.6.15): הנאשם הורשע בעבירה של הספקת סם מסוכן (בשני אישומים) ובעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית (בשלושה אישומים). הנאשם נעדר עבר פלילי. במהלך שנה, בכ-6 הזדמנויות שונות, סיפק הנאשם לחברו סם מסוכן מסוג קנבוס, בכמות שאינה ידועה למאשימה, והשניים השתמשו בסם יחדיו. ב-5 הזדמנויות נוספות השתמשו הנאשם וחברו בסם מסוכן מסוג קנבוס אותו הביא עימו החבר למפגשים חברתיים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם למכלול האירועים בהם הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד ברף התחתון של המתחם.

2. ת"פ (רמלה) 36431-04-15 **מד"י נ' קורקין** (6.1.16): הנאשם הורשע בעבירה של הספקת סם מסוכן (בשלושה אישומים) ובעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם כבן 20 נעדר עבר פלילי. ביום 9.4.15 בחיפוש שנערך ברכבו של הנאשם נמצאו סם מסוג קנבוס במשקל 0.38 גרם נטו וסם מסוג חשיש במשקל 0.05 גרם נטו. באירוע אחר סיפק הנאשם בשתי הזדמנויות לאחר גרם של סם מסוג קנבוס בתמורה לסכום של 100 ₪ וכן 2 גרם קנבוס בסכום של 200 ₪. ביום 13.2.15 סיפק הנאשם בשתי הזדמנויות לאחר 2 גרם של סם מסוג קנבוס בתמורה לסכום של 200 ₪. בנוסף, במהלך חודש פברואר 2015 במספר הזדמנויות סיפק הנאשם לאחר סם מסוג קנבוס בכמות שאינה ידועה. בית המשפט ראה במכלול האירועים בהם הורשע הנאשם מסכת עבריינית אחת וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין צו של"צ ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם צו של"צ בהיקף 300 שעות, צו מבחן, מאסר על תנאי וקנס.

3. ת"פ (ראשל"צ) 49112-07-11 **מד"י נ' גרופי** (9.9.13): הנאשם הורשע בעבירות של הספקת סם מסוכן והחזקת סם לצריכה עצמית (בשני מופעים). לחובתו של הנאשם הרשעה אחת מבית משפט לנוער. הנאשם סיפק לאחר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.5649 גרם נטו. בשתי הזדמנויות אחרות נתפס בכליו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2.6184 גרם נטו ובמשקל של 0.7917 גרם נטו. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

4. ת"פ (צפת) 53549-08-18 **מד"י נ' אבו גבל** (12.7.12): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הספקת סם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם החזיק בחשיש ללא היתר ומסר לשניים שהיו עמו סיגריה מגולגלת ובתוכה חשיש. בית המשפט השית על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות.

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום השלישי בנסיבות ביצועה נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

לזכות הנאשם יש לזקוף בראש ובראשונה את עברו הפלילי הנקי. נתון זה מצדיק התחשבות של ממש. מדובר במפגשו הראשון של הנאשם עם החוק, ואין דומה גזירת דינו של נאשם "סדרתי" לגזירת דינו של נאשם נעדר הרשעות קודמות. הפסיקה ראתה בנתון "המאסר הראשון" כנתון ממתן, וברור כי יש לפעול כך אף בעניינינו.

בנוסף, לזכות הנאשם יש לזקוף את לקיחת האחריות והודאתו.

הודאה אשר לבד מהעובדה כי משקפת היא חרטה וקבלת אחריות על המעשים, היה בה כדי חסכון בזמן שיפוטי יקר. זה המקום להזכיר כי הנאשם הודה, מבלי שגובשה בעניינו כל הסכמה לעניין העונש. מדובר בנאשם שחרטתו ניכרה בו מרגע מעצרו ועד יום גזר דינו, חרטה שהתבטאה בין היתר באופן בו בחר לנהל את משפטו ובשיתוף הפעולה המלא עם גורמי אכיפת החוק וגורמי הטיפול.

ממצאי התסקיר בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה לעיל. בתמצית יאמר כי עסקינן בנאשם בן 32, שנסיבות חייו אינן פשוטות, ואשר סובל מתסמונת טורט לצד הפרעה מסוג OCD והפרעות קשב וריכוז. אמנם לאורך תקופה לא מבוטלת ניהל הנאשם אורח חיים התמכרותי. עם זאת, הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים, ומזה תקופה ארוכה ומאז מעצרו, מגלה מודעות לחומרת מעשיו, להשלכותיהם ולצורך בטיפול.

מיד עם שחרורו ממעצר שולב הנאשם בהליך טיפולי לגמילה מן הסם. גורמי הטיפול מדווחים כי הנאשם השלים את ההליך הקבוצתי בהצלחה, מתמיד כעת בהליך פרטני ושומר על ניקיון מן הסם. ההתרשמות הינה כי הנאשם מגויס לתהליך וקיימת מוטיבציה מצידו לעריכת שינוי יסודי בחייו.

בנסיבות הללו, שליחת הנאשם כיום אל מאחורי החומות והסורגים כעתירת התביעה, הינה בבחינת גדיעת ההליך השיקומי המוצלח בעיצומו שרוי הנאשם.

המקרה שלפנינו הוא מורכב וקשה ומעלה התנגשות חדה בין שיקולים נוגדים בתהליך הענישה.

מחד עסקינן בעבירות חמורות בנסיבות ביצוען, כשהמסוכנות הנגזרת מהן אינה מוטלת בספק. מכלול הנסיבות מלמד על התנהלות ממושכת ושיטתית של הנאשם ומעורבות של ממש בעולם הסם אשר מצדיקות ענישה מחמירה.

מנגד, מאמצי השיקום שהושקעו בנאשם ותוצאותיה של השקעה זו הינם מרשימים במיוחד.

תהליך שיקום הנאשם לא היה קצר, ולקחו בו חלק גורמים טיפוליים שונים שהשקיעו את מיטב כוחם ומיומנותם המקצועית ביעד השיקומי המורכב הזה.

הנאשם עצמו נרתם להשגת המטרה ועשה מאמץ ניכר להשתלב במסגרת הטיפולית, לשתף עמה פעולה, לעמוד במבחן ולא למעוד. עד כה נראה כי מטרת השיקום הגשימה את עצמה. הישג שיקומי זה ראוי להערכה מקום שמדובר בגמילה משימוש אינטנסיבי בסם, ובפרט נוכח נסיבות חייו המורכבות של הנאשם והבעיות האישיות והתפקודיות מהן הוא סובל שמטבע הדברים מקשות עוד יותר על ההליך והופכות אותו מורכב פי כמה וכמה.

עיון בפסיקה עניפה מעלה כי קיימים מקרים בהם הוטלו עונשים מתונים מאוד ביחס לחומרת העבירות, בבחינת חריגים שאינם מעידים על הכלל, מקום בו התקיימו נסיבות אישיות ייחודיות ויצאות דופן, שבליבתם השתלבות בהליכי שיקום ארוכים ומרשימים שהצדיקו סטיה מהצורך להטיל ענישה מכבידה (ר' רע"פ 8788/00 **אבנר רחבי נ' מד"י**; ע"פ 8092/04 **ישאל חביב נ' מד"י**).

בעניינו של הנאשם מצאתי שילובם של מספר גורמים משמעותיים, המצדיקים סטיה לקולא ממתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם, תוך הימנעות מהטלת הענישה המתחייבת מחומרת העבירות בהן הורשע:

ראשית, כאמור עסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי, ששירות המבחן התרשם כי לא מושרשים אצלו דפוסים עברייניים והוא אינו חלק מחברה שולית. אמנם הנאשם חצה "קווים אדומים" בנותנו יד לעבירות סמים חמורות בנסיבותיהן, אך לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו בתקופה בה היה מכור לסמים וברקע להתמכרותו זו. התמונה העולה מתסקיר שירות המבחן, לגבי מידת ההפנמה של חומרת המעשים והיות ההליך המשפטי בעל

אפקט הרתעה, מעודדת, עד כדי ששירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו בענישה צופה פני עתיד.

שנית, כעולה מהתסקיר המפורט, סבורני כי אמנם מצטייר אופק שיקומי של ממש בעניינו של הנאשם.

הנאשם, המטופל מזה כשנה וחמישה חודשים בתחנה לטיפול בנפגעי סמים באשדוד, שומר על ניקיון מסמים ומתמיד בהגעה למפגשים פרטניים ובמסירת דגימות לאיתור שרידי סם. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מצוי במסגרת הליך טיפולי שיקומי משמעותי, משתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול, נתרם מהטיפול ופועל לשינוי לצד המשך צורך בתמיכה וטיפול בקשרים הזוגיים והמשפחתיים. שירות המבחן מציין כי הנאשם ממשיך להגיע לטיפול באשדוד על אף שעבר לאחרונה להתגורר בחולון, נתון המלמד אף הוא אודות מחויבותו של הנאשם לטיפול.

סבורני כי מקום שהליך שיקומי מניב פרי של ממש יש מקום להתחשב בכך בתהליך הענישה, ויש לנקוט ככל הניתן אמצעים המאפשרים את הותרת תוצאות השיקום על כנו, בלא העמדתן בסכנה.

בנסיבות האמורות, הצורך לשמר את תוצאות שיקומו המרשים של הנאשם, עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים - הגמול וההרתעה.

אשר למשמעות המיוחדת שיש לשיקול השיקום בין שאר שיקולי הענישה, ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 5291/12 אבו האני נ' מד"י (פורסם בנבו, 12.11.12):

"אכן, אסור לו לאדם לפגוע בערכים המוגנים שזכו להגנה מיוחדת בחסות המשפט הפלילי. אדם החוטא לערכים אלה, מצופה לשלם את חובו לחברה ולשאת בעונש שקבעה החברה בגין מעשיו. יחד עם זאת, איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חברה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חברה, בין היתר, באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחיי החברה כחברים תורמים שמסיימים לקידומה".

עם זאת, בכל מקרה יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומידתית שתייחס את המשקל הראוי למגוון השיקולים וההיבטים מבחינת אינטרס הציבור ואינטרס הפרט כאחד.

ובעניינו, גם אם חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, מצדיקה, במצב אחר, עונש מחמיר בדמות מאסר בפועל ארוך, הרי הישגי השיקום וההשקעה הרבה שהביאה להישגים אלה, מצדיקים באיזון כולל מתן משקל נכבד להיבט השיקומי.

המסקנה הנובעת מכך היא כי אין מקום בנסיבות העניין להורות על מאסרו של הנאשם מאחורי סורג ובריה, כעתירת המאשימה, מחשש כי עונש כאמור עלול לדרדר את הנאשם, להחמיר את מצבו הנפשי והפיזי בשים לב לתסמונת הטורט ממנה סובל, לחשוף אותו להשפעות שליליות של גורמים עברייניים ולשים לאל או לסכן את

המאמצים המשמעותיים שהושגו בשיקומו. כשלעצמי סבורני כי יש להעריך ולחזק את ההליך הטיפולי שעבר ועובר הנאשם.

אוסף כי חוק העונשין מאפשר שימוש גם באמצעי ענישה אחרים, שיש בהם כדי להרתיע ולשדר מסר מתאים לנאשם ולחברה, כדוגמת קנס כספי שהינו עונש ממשי ומוחשי, שיש בו כדי להבהיר היטב את הפסול שבמעשה. ועם זאת, לא יהיה בכך כדי להפיל אדם לתוך סביבה עבריינית מובהקת ולחזק נטיות קרימינליות ואנטי חברתיות תוך תהליך של התבוללות והיטמעות בחברה עבריינית.

ככלל, בהטלת קנס משמעותי יש כדי לאזן במידה מסוימת עונש מאסר בפועל שאינו מבקש למצות את הדין עם הנאשם.

שלישית, כשלצד כל זאת, לוקחת אני בחשבון את מצבו הרפואי והתפקודי של הנאשם, מתחזקת המסקנה כי יש להסתפק בעניינו בענישה מקלה, בדמות עונש מאסר הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות.

כאמור, הנאשם אובחן כסובל מתסמונת טורט, הפרעה מסוג OCD והפרעות קשב. התסמונת ממנה סובל הנאשם הינה בעלת מאפיינים חיצוניים אשר לאורך השנים השפיעו על דימויו העצמי והחברתי של הנאשם. שירות המבחן מדווח כי במסגרת הטיפול הפרטני אותו עובר הנאשם ניכר כי הוא מתבייש בנראות המחלה ועל הרקע הזה הינו בעל דימוי וערך עצמי נמוכים. הנאשם עצמו מתאר כי כאשר הוא נרגש וסוער חלה החמרה בתסמונת הטורט. לא יכול להיות ספק כי בנסיבות הללו, הנזק שיכול ויגרם כתוצאה משליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, עלול להיות קשה במיוחד.

עוד לקחתי בחשבון במסגרת גזירת דינו של הנאשם את העובדה כי בגין האירועים נשוא כתב האישום שהה הנאשם במעצר של ממש מאחורי סורג ובריח משך כחודשיים. מדובר בנתון בעל משקל של ממש, בין היתר בשים לב לבעיות התפקודיות מהן סובל הנאשם ולקשיי ההשתלבות שחווה בבית המעצר בגינן.

זאת ועוד, מהתסקיר עולה כי מעצרו הממושך של הנאשם וההליך המשפטי הציבו בפני הנאשם קו גבול ברור ומרתיע, שמפחית משמעותית את הסיכוי להישנות עבירות.

מכל האמור, באיזון בין מכלול השיקולים לחומרא ולקולא, כשלוקחת אני בחשבון מחד גיסא את חומרת העבירות בנסיבות ביצוען, ומאידך גיסא את נסיבות חייו של הנאשם, ההודייה ולקיחת האחריות, העדר עבר פלילי, מצבו הרפואי והתפקודי המורכב, ובעיקר ההליך הטיפולי אותו עבר ועובר והישגי השיקום, באה אני לכלל מסקנה לפיה יש לגזור על הנאשם עונש הסוטה לקולא ממתחם העונש ההולם, ולהשית עליו עונש מאסר לתקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות, ולצידו עונש צופה פני עתיד ארוך ומרתיע קנס כספי משמעותי, והכל לצד העמדתו בצו מבחן לתקופה משמעותית.

סוף דבר

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין, כאמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות תבוצענה, בהתאם להמלצת הממונה בבית אבות משען, רח' ביאליק 33 בחולון.

תחילת עבודות השירות ביום 5.4.17.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות מפקדת מחוז מרכז ת.ד. 81 רמלה ביום 5.4.17 עד לא יאוחר מהשעה 08:00.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה מסוג עוון על פי פקודת הסמים.

ד. קנס בסך 15,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון שבהם עד לא יאוחר מיום 1.3.17, ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ה. אני מעמידה את הנאשם תחת צו פיקוח של שירות המבחן למשך 18 חודשים בתנאי המשך טיפול בתחנה לנפגעי סמים באשדוד והמשך מפגשי מעקב בשירות המבחן לצד מסירת שתן באופן עקבי, ושיתוף פעולה מלא עם כל מסגרת טיפולית אליה יופנה על ידי שירות המבחן.

ו. 8 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים.

חילוט

נוכח ההסכמה שגובשה בין הצדדים אני מורה על חילוט סך של 6,660 ₪, סכום כסף במזומן שנתפס ברכבו ובדירתו של הנאשם עם מעצרו ואשר תפוס בידי המאשימה, לטובת קרן החילוט שבמשרד האפוטרופוס הכללי.

טיפול במוצגים בהתאם להוראות החוק והדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום כ"ה טבת תשע"ז, 23/01/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

הוקלדעלידיחדוהינר